

Eesti
Evangeelne
Allianss

PALVENÄDAL
12.–19. jaanuar 2020

Teel koju

Kuidas turvaliselt matkata

Selle aasta palvenädala materjalid on koostanud

Alianza Evangélica
Española

Teel koju: kuidas matkata turvaliselt

Armsad palvetavad evangeelse alliansi vennad ja õed!

Kus on sinu kodu? Mis sulle meenub, kui sa kuuled seda sõna? Tore koht, kus on palju ...? Mis teeb kodust kodu? Mulle seostub kodu esmalt inimestega ja alles seejärel kohtadega.

Olen käinud paigus, kus minu füüsilisi vajadusi rahuldati rikkalikult, aga kodutunnet seal polnud, sest õhkkond oli raske, täis kurbust, viha ja pingeid või muud sellist.

Olen käinud ka kohtades, kus mulle täideti vaid minu kõige põhilisemad vajadused, aga kus õhkkond oli soe, kutsuv, rõõmus, külalishake ja armastav. Seal tundsin end otsekohe kodu. Õhkkond oli pingevaba ja ma leidsin inimestega ühise keele.

Luksuslik ümbrus on meeldiv, aga tõelise kodutunde loovad inimesed ja suhted.

Piiblis on palju lugusid KODUST. Selle palvenädala jooksul te kohtute nende lugudega. Siinkohal tahan lisada vaid mõne mõtte: Jeesus nimetab inimesi, kes teda järgivad, oma perekonna liikmeteks. Ta ütleb jüngritele, et kui me üksteist armastame, saab maailm selle järgi aru, et me oleme tema jüngrid. See, mis inimesi KOJU kutsub, on suhted. Oma füüsilises ja vaimulikus keskkonnas me tunneme ennast koduselt, kui teoks saab armastus, millest Jeesus räägib.

Siin maa peal me saame kogeda kodus olemist, kuhugi kuulumist. Meid on kutsutud püüdlema selle poole võimalikult palju, olgu oma isiklikus kodu või koguduse keskel. Need mõlemad on taevase KODU võrdpildid. See taevane KODU täidab kogu meie igatsuse täielikult ja jäädavalt.

Paljud Euroopa kogudused kasutavad palvenädalat võimalusena korraldada ühiseid palvekoosolekuid. Me tahame julgustada seda tegema. Järgnevalt mõned soovitusel, mida kavandamisel silmas pidada:

1. Palun kandke hoolt selle eest, et teie palvekogunemistele oleksid kutsutud osalema KÕIK evangeelsed kogudused. Püüdke eriti, et ka kõik sisserändajate kogudused oleksid kaasatud. Kas teie piirkonnas on romade kogudusi, keda saaksite samuti kutsuda?
Kui teete sellest ühise teekonna, on teie ühtsus rikkalikum ja mitmekesisem.
2. Kogemus on alati rikkalikum, kui üritused toimuvad erinevates kohtades, seepärast ärge unustage ka väiksemaid kohti.
Iga koht on ainulaadne ning lisab teie ühtsusele ja ühisele teekonnale värvi.
3. Kuidas saate oma kodumaa mitmekesisust praktiliselt väljendada? Kas teete sellele ruumi?
Uste avamine ja ruumi tegemine lisab ühtsusele üllatavaid vaatenurki.
4. Kas teie üritus on asjakohane ja kutsuv ka noortele? Me julgustame teid lubama ka noortel osaleda ning isegi aitama teil plaane ja ettevalmistusi teha. Eri põlvkondade ühtsus ja ühine teekäimine on kogudusele tõeliselt olulised.
5. Kavandage palvekoosolek, mis oleks loominguuline, asjakohane ja kutsuv. Kandke eriti hoolt selle eest, et enamik aega sellel jääks palvetamisele.

6. Me õhutame teid silmas pidama soolist tasakaalu. Laske meestel ja naistel töötada koos, et tulemuseks oleks kava, mis väljendab mitmekesisust. Jumal on mitmekesisuse looja ning tema tunneb rõõmu sellest, kui ta ihu seda oma ühtsuses väljendab.
7. Mõtelge tulevikule. Kujutlege, et te näete, kuidas see ettevõtmine aastate jooksul järjest suuremaks kasvab. Kuidas te saaksite korraldada selle aasta palveüritused nii, et see tooks inimesed tagasi ja et nad järgmine kord tuleksid koos oma sõpradega?

Jumal on õnnistanud meid mitmesuguste erinevate viisidega, kuidas me saame teda kummardada. Olgu see palvenädal meile võimalus seda rõõmuga ära kasutada!

Püsime siis koduteel, pidades alati meeles oma lõppsihti, jätkates kristlastena oma palverännakut siin maailmas.

Thomas Bucher

Euroopa Evangeelse Alliansi peasekretär

P.S. Aitäh Hispaania Evangeelsele Alliansile, kes on juba kolmandat korda järjest koostanud palvenädala tekstid. Ja eriline tänu Miriam Borhamile, kes tõlkis need hispaania keelest inglise keelde.

Sisukord

Teel koju: kuidas matkata turvaliselt	2
1. päev – Sealaudast isakoju: lugu mehest, kes eksis eluteel (Luuka 15:11–32	4
2. päev – Vangimajast taevasse: apostel tunneb koduigatsust (Filiplastele 1:21–24).....	6
3. päev – Kuristiku äärelt karjase käte vahele: eksinud lamba lugu (Luuka 15:1–7)	8
4. päev – Rikkusest õnnele: maksukoguja leiab tõelise varanduse (Luuka 19:1–10)	10
5. päev – Vee otsimisest igavese allika leidmiseni: Samaaria naise avastus (Johannese 4:1–26).....	12
6. päev – Põgenejast kojutulijaks: Jaakob leiab oma päris kodu (1. Moosese 32:22–32)	14
7. päev – Härgade ja eeslite õppetund: loomgi tunneb oma peremeest (Jesaja 1:1–3)	16
8. päev – Lõpuks kodus. Ilmutuse 21:1-4	18

1. päev – Sealaudast isakoju: lugu mehest, kes eksis eluteel (Luuka 15:11–32)

Selle loo noor mees elas läbi seda, mida meiegi oleme enne Jumalaga kohtumist kogenud; ta alustas teekonda, millel puudus sihtpunkt. Me näeme noort meest, kellest me saame aru. Ta tahab omal käel õnnelikuks saada. Ta on iseenda üle uhke. Tegelikult aga on ta pime ning tema suhe isaga on katki.

Hiljem näeme sedasama noort meest sealaudas, keset oma sõnakuulmatuse mustust, rüvedusse uppumas — pilt sellest, mis juhtub, kui me pöörame Jumalale selja.

Siis aga saab noor mees teadlikuks sellest, mille ta on kaotanud — osaduse oma isaga. Just selle on inimkond minetanud Aadama patu tagajärjel. Ta taipab, et see pole koht, kus ta peaks olema, et sealaudas ootab teda vaid surm. Seda mõistes otsustab ta pöörduda tagasi isa juurde. Ta teab, et seal on tal elu.

Aga milline üllatus ootab teda ees! Kui ta isalt andestust palub, annab isa, kes on rikas halastuse poolest, talle mitte ainult andeks, vaid ka tunnustab teda kui oma armastatud poega. Ta annab talle parimad riided selga, sõrmuse sõrme, uued sandaalid jalga, austab teda igati ja korraldab tema auks suure peo.

Meie olime see noor mees sealaudas. Jumala armust, Kristuse tehtu varal ja Püha Vaimu töö läbi ärkas meie süda ning me mõistsime oma vajadust paluda Jumalalt andestust. Ta ei lükanud meid tagasi, vaid oma suures halastuses andis ta meile uued riided ja peab meid nüüd oma lasteks. Ta on teinud meist oma töötuse osalised ja valmistanud meile kodu taevas. See pole üksnes koht, kuhu me läheme, vaid ka koht, kuhu me kuulume.

Meie elust on saanud palverännak. Iga samm on samm kodule lähemale. Tänu Jumalale! Kui meilt küsitakse: “Kuhu sa lähed?”, võime vastata: “Me läheme isakoju.” Me teame, kuhu me läheme! Ja meil helisevad südames Pauluse sõnad: “Ma olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Kristuse Jeesuse päeva” (Filiplastele 1:6).

Samuel Alonso

Tänu

- Aitäh, Isa, et sa kingid meile tuleviku, et sa taastad meie osaduse sinuga ja muudad meie elutee sisukaks.
- Oleme tänulikud, et Kristuse armu ja töö läbi on meil koht taevases kodus.
- Aitäh, Isa, et sa puhastad meid kõigest rüvedusest ja roojusest, täiustad meid elutee kestel ja annad meile lootuse, et jõuame finišijoonele.

Patutunnistus

- Me tunnistame, et vahel me laseme mustusel oma vaadet rikkuda ja meie pilk ei ole alati kindlalt Jeesusel.
- Andesta meile argus ja see, et me ei ole alati rääkinud neile, kes on meie ümber, kuhu me läheme ja miks.

Palvesoovid

- Me palume, et sa jätkaksid oma tööd meie elus, nii et me ootaksime üha suurema rõõmuga päeva, mil me saabume isakoju.
- Luba, et võitlustes, millesse me oma teekonnal satume, kahaneksid meie uhkus ja isepiisavus ning ei me ei lakkaks iial mõistmast, millest sa oled meid vabastanud.
- Me palume alandlikult, et meie osadus sinuga kasvaks, et sa annaksid meile jõudu astuda edasi ja tuua au sinu nimele.

2. päev – Vangimajast taevasse: apostel tunneb koduigatsust (Filiplastele 1:21–24)

Jeesuse Kristuse evangeeliumil on võrratu muutev jõud, sest see on “Jumala vägi päästeks igaühele, kes usub”, nagu kinnitab apostel Paulus (Roomlaste 1:16). Ilmselt oli Paulusel pärast Damaskuse teel kogetut õigus midagi sellist väita. Tema isiklik kohtumine ülestõusnud Kristusega muutis radikaalselt ta veendumusi, maailmavaadet ja elusuunda. Enne seda oli ta pühendunud kõigi nende armutule tagakiusamisele, kes söandasid tunnistada Naatsareti Jeesuse Messiaaks ja Issandaks. Aga kui Paulus oli Jeesust isiklikult tundma õppinud, mahtus kogu tema elufilosoofia ühte lausesse — “Mulle on elamine Kristus ja suremine kasu” (Fl 1:21). Ta oli valmis jätma kõrvale kõik — perekonna, ühiskondliku positsiooni, usulised saavutused, vara ja mugavuse —, selleks et tunda Kristust ja teenida teda kui oma Issandat (Fl 3:7–8).

Uus tee, millele ta pärast pöördumist asus, viis teda äärmiselt suurtesse raskustesse ja vaevadesse: laevahukku, ohtudesse, tööügamisse ja kurnatusse, nälga ja janusse, ilma piisava riietuseta külmetamisse, vanglasse ja kurja kohtlemisse. Oleme tsiteerinud tema kirja Filipi linna kristlastele. Ta kirjutas selle vangis olles ja Rooma vangla polnud eriti mugav paik. Siiski kiirgub kirjast rõõmu, mis on Püha Vaimu vili.

Paulus oli õppinud olema rahul igas olukorras. See on võimalik igaühele, kes usub Kristusesse, sest tema pilk ulatub maisest eksistentsist kaugemale, igavesse olemisse Jumala juures. Füüsiline surm on kõigest sisse astumine üle selle taevase kodu läve.

Apostel rõhutab selle vaatenurga tähtsust, viidates oma soovile “siit lahkuda ja olla Kristusega, sest see on väga palju parem” (Fl 1:23). Tõepoolest, ehkki ta oli valmis alluma Jumala tahtele maa peal mis tahes olukorras, soovis ta jõuda koju.

Kuidas on meiega? Millisena me näeme tulevikku? Kas me ootame “õndsas lootuse täitumist ning suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumist” (Tiituse 2:13)?

Timoteo Glasscock

Tänu

- Meie süda on tänulik me elusuuna põhjaliku muutmise eest, mille sina, Jeesus, tegid, kui kohtusime sinuga.
- Me täname sind, Issand, sest Kristuse läbi me saame olla rõõmsad ja õnnelikud ka viletsuses.
- Me täname sind, et sa lubad meil elada siin maisuses igavese elu rikastava visiooniga.

Patutunnistus

- Me tunnistame, et kui viletsused tulevad, ei lase me alati Pühal Vaimul täita end rõõmuga ega ole alati kindlad Jumala väes.
- Palun anna meile andeks need korrad, kui me pole oodanud lootuses hetke, mil meie suur Jumal end ilmutab.

Palvesoovid

- Me palume, et sa annaksid meile vaimulikku tugevust katsumuse hetkedel, kui me võibolla peame kõik Kristuse pärast kõrvale jätma. Me palume ka oma vendade ja õdede pärast, kes praegu selliseid olukordi läbi teevad.
- Luba, oh Jumal, et me ei kaotaks sinu rõõmu ning et meie lootus eluteekonnal kasvaks.

3. päev – Kuristiku äärelt karjase käte vahele: eksinud lamba lugu (Luuka 15:1–7)

Eksinud lammas — kaks lihtsat, sügava teoloogilise tähendusega sõna, mis aitavad meil mõista, miks Jeesus võtab vastu patuseid ja sööb koos nendega, teemat, millest sündis see lühike tähendamissõna.

Lammas on seltsiv loom, kes elab loomupäraselt karjaelu. Lambale annab identiteedi kari ja karjale lammas. Lammas ei ela kunagi isolatsioonis, ta pole üksildane rajaleidja ega erakordsete oskustega ellujääja.

Lammas kuulub karjasele. Seda teab igaüks. Sellegipoolest kinnitab Jeesus loo alguses, et sada lammast olid selle mehe omad. Lambad ei kuulu iseendale. Kellele sina kuulud? Kelle häält sa kuulad? Kui lambad püüavad olla iseenda peremehed ja ise oma saatust vormida, siis lähevad nad mujale, mitte selles suunas, kuhu karjane neid juhatab. Lammaste soov omapead uitada lõpeb sellega, et nad ... eksivad ära. Teisisõnu, me satume hädasse nagu lambad. Karjane otsib lammast taga, sest ta teab, et lammas ei saa kuigi kaua ise hakkama, vaid hakkub. Jeesuse kuulajad on nagu selle tähendamissõna lambad. Tõlnerid ja patused, variserid ja kirjatundjad on kõik ilma temata eksinud. Nad vajavad meelega parandust. Mõni tunnustab seda, mõni mitte. Kas sina vajad meelega parandust?

Kui me karjast lahkume, seame end ohtu. Me eksime paratamatult ära. Nii on see, kuni me ei lasse heal Karjasel, kellele me kuulume ja kes tunneb eluteid, ennast juhatada. Keda sina järgid? Milliseid radu sa käid? Me oleme eksinud, sest meie süda ei tunne oma peremeest. Lihtsalt karja läheduses käimine ei välista äraeksimist, sest kõige suurem kari maa peal on eksinute kari. Kelle kõrval sina kõnnid?

Elutee on kitsas. Sellel käimine nõuab hea karjase juhatust. Kõige väärtuslikum, mida me saame teha, on see, et laseme karjasel end sülle võtta ja tagasi karja juurde kanda. Ja siis käime tema järel. Vaid siis leiad tee haljastele aasadele, kus saad puhata, ja eluvee ojade äärde, kus saad kustutada oma igavest janu. Seal võid leida rohkem rõõmu, kui oled iial osanud unistada!

Oscar Pérez

Tänu

- Aitäh, Issand, identiteedi eest, mille sa meile oled andnud — Hea Karjase lammas.
- Meie süda on tänulik sulle, Jumal, et sa tulid meid otsima, kui olime eksinud. Me suundusime kuristikku, aga sina võtsid ja tõid meid oma karjatarasse.
- Oleme tänulikud, et sina oled igal ajal meie teejuht, sest me kipume teelt kõrvale kalduma.
- Aitäh, et sa annad meile hingamist Jeesuses Kristuses.

Patutunnistus

- Me tunnistame, et kui teerada on kitsas, siis oleme sageli nagu kohmakad lambad, kes ei kuula head Karjast.
- Andesta meile need korrad, kui oleme eksinud sinu juurest eemale, arvates, et saame ise oma asjadega paremini hakkama.

Palvesoovid

- Armas Jumal, aita meil kuulata sinu häält igal ajal, et me ei eksiks asjadesse, mis ei ole sinule meelepärased.
- Me palume, et sa laseksid meil mõista, kui imeline on olla sinu lammas, et me oskaksime näidata tõelist elurada ka neile, kes ei ole veel sinu karjataras.
- Me palume, et võiksime tunda täie südamega rõõmu haljaste aasade poole minemise õnnistustest ja et me iial ei kaotaks silmist oma elu sihti.

4. päev – Rikkusest õnnele: maksukoguja leiab tõelise varanduse (Luuka 19:1–10)

On üks selline väljend nagu “ropult rikas”. Kas sa mõistad, mida see tegelikult tähendab? Kui kasutad seda kerge põlastusega selle maailma rikkuse suhtes, võib su südames ikka olla kadedust nende vastu, kes on nii rikkad. Luba, et ma võtan ära selle kadeduse väikese tunnistusega millestki uskumatust, mis minuga juhtus. Ma vaevalt suudan uskuda seda põjalikku muutust, mis toimus mu elus. Sellele on ainult üks selgitus: see oli Jumal, kes vastas mu südame karjele. Ma olen olnud väga rikas. Ma elan ikka veel väga hästi, ehkki mitte nii lähedalt kui enne, sest ma maksin palju teistele tagasi ja olen annetanud palju vaestele —koguni poole oma varast. Ja kas teate mis? Kogu mu kiindumus rahasse ja kahjulik isekus, mis mind närís, on täiesti kadunud. Ma tunnen ennast suurepäraselt, õnnelikumana kui kunagi varem.

Te olete kindlasti kuulnud kuulsast ja iidsest Jeeriko linnast. Roomlased olid määranud mind kogu Jeeriko piirkonna ülemmaksukogujaks. Minu ülesanne oli juhtida suurt maksukogujate rühma. Seda ametikohta kasutasin ma selleks, et ajada kokku tohutu suur varandus, ja kui sa teaksid, kui suur oli minu aastasissetulek, ärataks see sinust kindlasti kadedust. Kõik need rikkused omandasin ma osalt ebaausal viisil, millest ma nüüdseks olen loobunud, aga mis Rooma maavalitsejat ei häirinud. Talle läks korda vaid summa, mille ma igal aastal pidin talle maksma, ning ta pigistas silma kinni, kui meie, maksukogujad ülekohtusel viisil oma taskuid täitsime.

Kas arvad, et ma olin õnnelik oma ilusa häärberi, jõukate sõprade ja puhkuste üle, mida ma sageli veetsin kaunitel Kreeka saartel? Kui aus olla, siis läksin sinna osalt just seepärast, et pääseda oma kodumaa lämmatavast atmosfääríst, kaasmaalaste vihkamisest minu kui roomlaste käsilase vastu. Ei, ma ei olnud õnnelik. Ei, raha ei ole kõik. Kas tead, mida tähendab puhas südametunnistus ja rahu Jumalaga? Ma olen pikka aega heidelnud südametunnistuse piinadega. Ma unistasin teistsugusest elust, et saaksin paluda Jumalalt armu ja ta laseks mul elada ausat elu, midagi teiste arvelt enesele ahmimata.

See muutus on tõepoolest aset leidnud. See algas siis, kui mul tekkis tohutu uudishimu näha ja kuulda seda Galilea jutlustajat, kellest ma olin nii palju kuulnud. Pärast temaga kohtumist leidsin ma vähimagi kahtluseta tõelise ja jäädava rikkuse: tema on mu Päästja! (vt Luuka 19:1–10, Sakkeuse lugu).

Oliver Py

Tänu

- Aitäh, Jumal, et sa halastasid meie peale, kui me elasime sinust kaugel.
- Me oleme tänulikud, Issand, et sa lubad meil elada osaduses sinuga ja saada osa sinu rikkusest.
- Aitäh, Jumal, muutuse eest meie elus, nii nagu sa muutsid ka Sakkeuse elu. Sina oled meie Päästja.

Patutunnistus

- Me kahetseme neid kordi, kui oleme pidanud ainelisi asju tähtsamaks ja pannud oma lootuse neile, kuigi me teame, et sinu töötused ja kõik sinu riigi asjad on tähtsamad.

Palvesoovid

- Luba, et meid ei valitseks see, mida me näeme ja mida me himustame. Tugevda meie sees soovi otsida taevasele kodumaale kuuluvat.
- Aita meid olla ausad oma eluviisis. Aita meid mitte heita meelt ja ihata teisi olukordi, vaid olla valguseks olukordades, kus me oleme.
- Armas Isa, aita meid saada teadlikuks kõigest sellest, mida sina meile iga päev annad.

5. päev – Vee otsimisest igavese allika leidmiseni: Samaaria naise avastus (Johannese 4:1–26)

Samaaria naine pärines rahvusrühmast, keda juudid põlgasid. Tal polnud haridust ega erilist kultuuritausta.

Jeesus astus esimese sammu, et temaga vestelda. Ta oli väsinud ja palus naiselt vett. See oli nagu tavapärane argikohtumine, aga samal ajal mitte sugugi harilik. Naine teadis, et mees on pika tee maha käinud ja janus, seepärast oli vett paluda igati loomulik. Aga siiski läks see kohtumine vastuollu tolle aja kommetega. Juutide läbikäimine samaarlastega oli väga ebatavaline. Jeesus aga ei pidanud end naisest paremaks. Talle olid samamoodi nagu Samaaria naisele saanud osaks teiste halvustamine ja negatiivsed hinnangud. Niisiis, Jeesus pöördub selle naise poole. Tal oli sageli võimalus pöörduda suurte rahvahulkade poole, aga seekord ei lasknud ta käest juhust vestelda vaid ühe inimesega, vaese ja haavatava mittejuudi naisega.

Milline kõnekas näide meie jaoks täna! Siin on naine, kes kuulus sisserännanute, juurtest lahti kistud rahvarühma hulka. Ta teab vee väärtust. Jeesus tuleb tema juurde ja palub janukustutuseks kaevuvett. Vesi on eluks hädavajalik, see on meie füüsilise elus püsimise vältimatu eeldus. Meile ei öelda, kas Jeesus vett ka jõi või mitte. Me teame aga, et ta pakub naisele “elavat vett”, eluandvat vett. Kui sa jood ainult seda vett, mida saad näha, katsuda ja tunda, ei saa sellest iial küllalt. Joogivesi on inimestele alati vajalik.

“Elav vesi” tähendab heebrea keeles “voolavat vett” (Jr 2:13), st vett, mis voolab allikast pidevalt ojasse või jõkke. See ei seisa kunagi paigal ning sellesse seguneb pidevalt hapnikku, nii et see säilitab oma puhtuse. Vesi, mida Jeesus pakub, ei ole maagiline, selle keemiline valem ei erine tavalise vee omast. See ei sõltu inimlikust karismast, see ei lähtu inimlikest sõnadest ega olene leidmise kohast — olgu läänemaailmas, Aasias, Ameerikas, Aafrikas või kus iganes. Seda ei muuda pühaks ükski inimene. See vesi voolab Jeesusest endast, Pühast Vaimust, kes täna meie elus tegutseb. Kui sa seda vett jood, hakkab allikas sinu sees pulbitsema. Jeesus kinnitab sulle: “Kes iganes joob vett, mida mina talle annan, ei janune enam iialgi, vaid vesi, mille mina talle annan, saab tema sees igavesse ellu voolavaks allikaks” (s 14). On nii palju mehi ja naisi nagu see Samaaria naine, kes ootavad kohtumist Jeesusega, kes ootavad kedagi, kes pakuks neile päästmise elavat vett.

Kes iganes otsib tänapäeval Jumalat õigel viisil, tulles Jeesuse juurde, see leiab tema.

Me peaksime kuulama Püha Vaimu häält, kui ta meie käest küsib: “Kas sa tahad elada hirmus või usus? Kas sa sõandad valida usu?”

Jeesus tegi kaevul esimese sammu ja astus naise juurde. Ma loodan, et sina saad läheneda neile, kes pole iial kuulnud päästesõnumit, ning et Jumal kasutab sind selleks, et võtta vastu pagulane, moslem, haavatav naine, üle Euroopa laiali pillutatud sisserändajate lapsed, et juhatada nad kohtuma Jeesusega. Siis juhtub seesama ime meie silme ees; kui nad joovad vett, mis kustutab nende janu, saab sellest neile eluallikas.

Rosa Barrachina

Tänu

- Me täneme eeskujude eest, mida on andnud Jeesus, tulles kõiksuguste inimeste lähedale.
- Aitäh, Jumal, et sa oled tulnud meie ellu ja et sa pakkusid meile igavese elu vett, mis kustutas meie janu.
- Aitäh, Issand, et sa annad meile jõudu saada üle eelarvamustest ja läheneda inimestele selleks, et rääkida neile sinust.

Patutunnistus

- Me palume andestust nende kordade eest, mil me pole jaganud eluvett, mida sina oled meile andnud.
- Me tunnistame üles need korrad, kui me oleme inimestel vahet teinud ega ole neile lähenenud.

Palvesoovid

- Et me saaksime sellisteks nagu puu, keda kirjeldab psalmist — mis on istutatud eluveeojade äärde ja kannab vilja.
- Me palume, et sa aitaksid meil kohelda inimesi erapooletult ning teha evangeelium tuntuks kõigis keeltes, kõigi rahvaste ja hõimude keskel.

6. päev – Põgenejast kojutulijaks: Jaakob leiab oma päris kodu (1. Moosese 32:22–32)

Esmapilgul võiks Jaakobi elu kirjeldada kui lugu mehest, kes oli mässuline, usaldamatu, Jumalale sõnakuulmatu, petis, tülitseja, vaenutseja, kättemaksuhimuline ja keda teised ei sallinud. Tema jonnakas soov teha asju omal viisil oli põhjus, miks ta sattus sageli kitsikusse. Kahel korral oli ta sunnitud põgenema — esmalt oma vanemate kodust ja siis oma äia juurest. Kõik see johtus talitlushäirega peremustrist, mis avaldus juba eelmiste põlvkondade elus.

Lähem pilk toob esile, et rumala Jaakobi taga oli Jumal. Mitte kauge Jumal, kes ei teaks, mida Jaakob läbi elab; keegi, kes teda kammitseks või talle elu raskeks muudaks. Eelkõige on ta Jumal, kes tagab õnnistused ja täidab oma tötused (1Ms 28:13).

Nagu ta sugulasedki teeb Jaakob plaane oma tarkuse varal. Tema suhtumine on leppimatu ega peegelda kaugeltki Jumala iseloomu. Jumal siiski suunab need suhtumised ja olukorrad vastavalt oma eesmärkidele ringi.

Jaakob võitleb juba siis, kui ta on alles emaihus. Hiljem võitleb ta Jumalaga, et näidata oma ustavust temale ja et saada tema õnnistus. Enne seda oli Jaakob varastanud oma vanemalt vennalt tema õigused, mida ta pärastpoole püüab hüvitada rohkete kingitustega. Varem oli Jaakob allunud Jumalale vaid mõnevõrra, aga nüüd on tema alistumine täielik ja ta tunnustab Jumala tohutut headust oma elus. Jaakob polnud leidnud oma kohta ei vanemate kodus ega oma äia katuse all. Nüüd tuleb ta oma pere juurde tagasi võidukana, sest ta on kogunud andestust, lepitust ja parandust. Oma eluteel on ta avastanud, et tema tõeline kodu on taevase Isa südames.

Jaakobi loo lugemine võib jätta meile esmalt kibeda maigu suhu. Lähem uurimine näitab, et isegi kui negatiivsed käitumismustrid nõuavad oma lõivu, ei määra nad ära meie tõelist identiteeti ega tulevikku. Kui olud muutuvad, on alati lootust, kui kohtume olukorras Jumalaga ja leiame temas oma tõelise kodu.

Edith Vilamajó

Tänu

- Me oleme tänulikud Issand, sest sina annad meie ellu stabiilsuse ka siis, kui me põgeneme olukordade eest, mis ei allu meie kontrollile.
- Aitäh, taevane Isa, et sa annad meie sammudele uue suuna ja täidad meie südame kindlusega, et meil on olemas tõeline kodu, sinu kodu.
- Aitäh, Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumal sinu tohutu headuse eest, et sa oled kinkinud meile lootusrikka tuleviku.

Patutunnistus

- Me palume kahetsedes andeks kõigi nende hetkede pärast, kui me oleme sulle vastu sõdinud, kui meie oma mina on läinud sinu plaanidega vastuollu.
- Me tunnistame oma kalduvust soovida saavutada oma eesmärgid vahenditega, mis ei ole sinu antud.

Palvesoovid

- Luba, et meie palverännak siin maa peal, igatsedes isakodusse, võiks olla eeskujuks teistele.
- Jumal, me palume, et mured ja kurvastused ei saaks meie südames rohkem ruumi kui lootus, mille sa meile oled andnud.
- Issand, aita meil julgelt toetuda sinu eesmärkidele ja plaanidele.

7. päev – Härgade ja eeslite õppetund: loomgi tunneb oma peremeest (Jesaja 1:1–3)

Jesaja lahkab oma rahva olukorda. Ta heidab valgust äärmiselt kahetsusväärsetele asjaoludele, millesse nad on sattunud. Ja ta selgitab, et selle põhjus on olnud Jumala väe täielik eiramine ja isegi temale selja pööramine.

Jesaja kujutab pilti, mis sarnaneb kohtuistungiga: Jumal kutsub süüdistatava ette ja esitab süüdistuse (s 2–4). Ta esitab oma kohtuasja ja leiab rahva olevat süüdi. Siis annab ta süüdistatavale võimaluse meelt parandada ja andeks saada. Rahvas oli nagu mässumeelsed lapsed, kel puudus igasugune lugupidamine Jumala vastu. Nad olid isegi hullemad kui loomad, kes siiski tunnevad oma peremeest. “Härg tunneb oma peremeest ja eesel oma isanda sõime, aga Iisrael ei tunne, mu rahvas ei taha mõista” (s 3). See võrdlus on satiiriline. Härjad ega eeslid ei hiilga arukuse poolest, aga vaatamata oma piiratud võimetele suudavad nad aru saada, kes nende eest hoolitseb ja neid söödab. Iisraeli rahva käitumisest aga ei paista isegi seda nappi arukust, mida võib leida neilt loomadelt.

Jumal oli neid toitnud, nende eest hoolt kandnud, aga nemad ei armastanud teda vastu ega hoolinud temast. Kõik see oli tahtliku taipamatuse tagajärg. Isegi sellised loomad nagu härjad ja eeslid näitavad üles suuremat tänulikkust inimestele selle eest, mida me neile anname, kui meie tunneme Jumala vastu, kes on meid loonud ja meie eest hoolitseb. Muidugi oli Iisraelis ka sellised inimesi nagu Jesaja ja teised prohvetid, kes tundsid ja kogesid Jumalat isiklikult (1Ms 4:1; Jr 1:5) ning kes taipasid, et Jumal on neid rohkesti õnnistanud, ning kes armastasid ja teenisid teda. See oli ustav vähemus, kes innustab ka meid, kristlasi, tunnustama Jumalat kui oma taevast ülalpidajat. Siiski, nagu Iisraeli rahva seas Jesaja ajal, on ka tänapäeva rahvaste hulgas ja isegi koguduses nii palju neid, kes käituvad, nagu poleks Jumalat üldse olemas.

Niikaua kui sa ei tea, milline peaks olema sinu elu Jumala tahte kohaselt, on sul raske iseenda ja teistega toime tulla.

Jumal innustab meid usaldama teda, olema temale ustavad. Ta kutsub meid meelt parandama, paluma andeks, kui me teelt kõrvale läheme, ja tulema tema ligi. Selline meeleparandus on põhjalik meelemuutus ja vajalik eeltingimus selleks, et kõndida tema teedel, sest kui süda muutub, avaneb meile pühitsuse tee.

Manuel Díaz

Tänu

- Me oleme tänulikud sulle, Jumal, sest me teame, et sina oled meid loonud ja sa juhid kogu loodut.
- Aitäh, et sa julgustad meid uskuma, et sa oled meiega kannatlik ja lubad meil tulla sinu armutrooni ette.

Patutunnistus

- Me palume andestust kõigi nende kordade pärast, kui oleme olnud uhked, kui me ei ole tunnistanud oma puudusi ega parandanud meelt.
- Andesta meile, Issand, kõik need korrad, kui me pole olnud tänulikud sinu hoolitsuse eest, arvates, et oled meid unustanud.

Palvesoovid

- Et me õpiksime sind paremini tundma ning suudaksime anda sinu armastust ja su päästeplaani edasi teistele, näidates neile, kuidas sina andestad kõigile neile, kes tulevad kahetseva südamega sinu juurde.
- Armas Looja, luba, et kui eluolukorrad meil üle pea tõusevad, siis võiksime leida tuge sinus. Aita meil siis mõista, et sina oled meie Looja ja taevane Isa, kes sa valvad meie üle.

8. päev – Lõpuks kodus. Ilmutuse 21:1-4

Ilmutuse raamatus 21:1–4 kirjeldatakse uskliku inimese tulevast kodu. See on midagi tõeliselt kaunist. See pole pelgalt ilus linn, vaid võrratu elupaik ja taevane ühiskond. See kõneleb meile kõige sügavamast trööstist ja suurimast rahust, mida me suudame ette kujutada: enam pole surma, pisaraid, valu ega oigamist. Halleluuja! Milline rõõm on teada, et meie viimset kodu täidab Jumal ja tema headus! Milline kergendus on teada, et lõpuks me oleme vabad, vabad kogu kurjusest!

Ma sain hiljaaegu teada, mida tähendab kodu ostmine. Mina ja mu naine teadsime, et tahame vahetada oma korterid teise vastu, aga me polnud täiesti ühel nõul, milline peaks olema meie uus kodu. Lõpuks ostsime ühe maja ära. Me oleme Jumalale selle võimaluse eest tänulikud, aga siiski ei ole see meie ideaalne kodu, sest see maksaks rohkem, kui saame endale lubada.

See tuletab mulle meelde, mis mulle meie kodu juures kõige vähem meeldib: ma pean selle eest ikka veel suuri summasid maksma. Veel 25 aastat kuulub see kellelegi teisele — mitte meie perele, vaid pangale! Maja ostsime eelmiselt omanikult pangalaenuga ja nüüd pean maksma pangale mitte ainult maja hinna, vaid ka kokkulepitud intressi, ja nii kuust kuusse.

Lisaks sellele, et see ole meie ideaalne kodu ja me peame selle eest kõvasti maksma, on veel üks probleem. Me pole vabad halbadest asjadest, mis võivad selles majas juhtuda. Meile on sisse murtud ja meil on olnud uputusi. Kindlustusfirma aitab seda korvata, aga nad ei saa tagada, et seda rohkem ei juhtuks. Kindlustust ei müüdnud meile riskivabaduse tagatisega ja sellega ei kaasnenud täieliku õnne paketti. Mõnikord on majas raske elada, kui pere on sinu ümber. Isegi kui me järgime Jumala plaani, isegi kui püüame oma majast heameelt tunda ja muuta selle kogu pere jaoks mugavaks, ei ole me vabad haigustest, ülekohtust ja hirmsatest õnnetustest.

Mõni inimene võiks öelda, et selles elus tundub olevat lausa võimatu olla õnnelik! Kas meie saatus on olla alati kaitsetud meid tabada võiva kurja eest? Millal me saame nautida täielikku õnne? Kas on olemas ideaalne paik, kus kõik on makstud, kus midagi halba ei saa enam juhtuda? Minu vastus sellele küsimusele on: jah, sõber, on küll. Selline koht on olemas. Selle nimi on taevas. See on ideaalne, Jeesus on selle eest maksnud ja seal ei juhtu enam midagi halba.

See on tõeline kodu, mida inimkond on alati igatsenud, ilma ise seda teadmatagi. Sellest ajast alates, kui ma võtsin vastu Jeesuse, tean ma, et mind ootab taevakodu. Nii kaua aga kui ma veel maa peal elan, tean, et see kannatuste maailm on ajutine. Ma lähen sellest läbi ja saabun oma tõelisse elupaika, taevasse. See on paik, kuhu ma tõeliselt kuulun.

Israel Montes

Tänu

- Aitäh, Issand, et kui me jõuame taevasse, ootab meid seal kodu, mille sina oled meile valmistanud.
- Meie süda on täis tänutunnet ja ootust, teades, et saame igavesti näha sinu kirkust.
- Me tahame sind alati tänada risti eest, ohvri eest, mille Jeesus tõi, et meie võiksime uskuda temasse, käia tema jälgedes ning jõuda lõpuks sinna, kus tema troonil istub, oodates meid.

Patutunnistus

- Me tunnistame kurbusega, et me heidame kergesti meelt, kui satume igapäeva heitlustesse ega oska hinnata seda, mis sina oled meile kinkinud, kui oleme jätnud arvestamata oma tõelise koduga, kus pole kannatusi.
- Me kahetseme võimalusi, mida oleme käest lasknud, kui meil on olnud võimalus rääkida paigast, mis ootab neid, kes võtavad vastu Jumala päästepakkumise — ja me tahame meelt parandada.

Palvesoovid

- Aita meil kuulutada vapralt inimestele enda ümber, et kõigile, kes usuvad Jeesusesse, on olemas igavene elupaik.
- Issand, anna meile innukust särada nagu taevatähed. Aita meil paista lootust, mis helendab meie südames alates sellest, kui Jeesus näitas meile teed, mis viib meie taevasse koju.
- Me palvetame oma peigmeest ootava kogudusena. Tule, Issand Jeesus, tule peagi tagasi!

Eesti Evangeelne Allianss

www.allianss.ee

Arvenumbrid

a/a EE732200221014260550 - konto omanik: Eesti Evangeelne Allianss

a/a EE267700771001481371 - konto omanik: Eesti Evangeelne Allianss

e-post: eea@allianss.ee

EEA juhatus:

President: **Mihkel Kukk** president@allianss.ee

Asepresident: **Taavi Hollman** info@allianss.ee

Peasekretär: **Indrek Luide** sekretar@allianss.ee

Eestseisus:

1. Aan Helle
2. Hansen Külli ArtEstPlus (loovusetöimkond)
3. Hollman Taavi EMK
4. Jürgens Herman
5. Jallai Marek Ettevõtlustöimkond
6. Kask Margus Teoloogiastöimkond
7. Kibuspuu Meelis Juhtimistöimkond (GLS jm)
8. Kukk Mihkel EELK
9. Kurg Ingmar
10. Lotamõis Kaire Misjonistöimkond
11. Luide Indrek
12. Metsala Mart EEVL
13. Mägila Pille Naistööstöimkond
14. Pallase Janek Alfa
15. Pärnits Piia Abielustöimkond
16. Rait Triin Eesti PHS
17. Rebane Enno Jõululapse kukkur
18. Tamm Erki EEKBKL
19. Toots Kertu Palve- ja paastustöimkond
20. Tšerenkov Robert EMK
21. Vahermägi Mari Lausanne
22. Võsu Peeter Välisistöimkond
23. Öunpuu Alur EKNK

Materjali tõlkis eesti keelde Aldo Randmaa